

ER IS ALTIJD EEN MANIER Denken in meerdere perspectieven

BASISEDUCATIE

6-10 DEELNEMERS

30-60 MINUTEN

LERENDEN UIT DE BASISEDUCATIE

MINDER FORMELE SETTINGS

DOELSTELLINGEN:

- het vermogen om de situatie te herformuleren: de situatie vanuit een ander perspectief bekijken, angsten overwinnen
- empowerment: dingen mogelijk maken
- verantwoordelijkheid voor actie: training van communicatie- en prestatievaardigheden aanmoedigen
- (zelf)reflectie: kritisch denken ontwikkelen over eigen en andere reacties, handelingen

DOEL

Meerdere
perspectieven

LOCATIE

Klaslokaal

VERHAAL

Dappere muis

MATERIAAL

- Pen en papier
- Camera (wanneer het wordt opgenomen)

ER IS ALTIJD EEN MANIER Denken in meerdere perspectieven

BESCHRIJVING

- Indien mogelijk opent de leerkracht, alvorens een verhaal te vertellen, een discussie in de groep over de sterkste herinnering in verband met een sollicitatiegesprek, het schrijven van een CV of een sollicitatie. De herinnering kan goed of slecht zijn en er kan een discussie over ontstaan.
- De docent begint met het verhaal. De deelnemers worden zoveel mogelijk betrokken bij het beantwoorden van eenvoudige vragen, gewoon met ja of nee. Zo blijft de focus van de deelnemers op het verhaal.
- Daarna is het de taak van de deelnemers om hun grootste angst in verband met werkloosheid bloot te leggen. Vragen zoals:
 - Ben je bang voor een sollicitatiegesprek? Waarom?
 - Waarom solliciteer je altijd naar hetzelfde soort werk?
 - Waarom doe je niet meer dan wachten op het arbeidsbureau?
- Als ze hun grootste angst in verband met werkloosheid in gedachten hebben, schrijven ze die op en overhandigen ze die aan de docent.
- De docent schrijft het op het bord en plaatst de deelnemers in tweetallen. Ze worden gevraagd elkaar een verhaal te vertellen - andersom - wat hun grootste wens is in verband met hun angst - op welke manier die zou kunnen worden opgelost als alles mogelijk zou zijn.
- Degene die naar het verhaal luistert moet aandacht besteden aan goede dingen en die op een bepaalde manier naar voren brengen:
 - Ik ben trots op je omdat je dat voor elkaar krijgt...
 - Ik ben blij dat je daaraan denkt...
 - Je hebt me daar positief mee verrast...
 - Dat vind ik leuk aan jou...

ER IS ALTIJD EEN MANIER Denken in meerdere perspectieven

TIPS EN TRUCS VOOR LERAREN

Als de groep gehecht is, kan de activiteit in groep worden gedaan, zonder de deelnemers te verdelen. Op die manier wordt een angst blootgelegd (een deelnemer vertelt een verhaal), de anderen delen hun goede ervaring in het verhaal en bekrachtigen later de deelnemer met positieve commentaar).

ALTERNATIEVE UITVOERINGEN / MOGELIJKE AANPASSINGEN

De vertelactiviteit kan worden opgenomen, zodat de deelnemers zichzelf kunnen zien - hoe ze praten, hoe ze zich gedragen (goede dingen over zichzelf en dingen die ze willen verbeteren).

JE OPMERKINGEN EN AANVULLINGEN

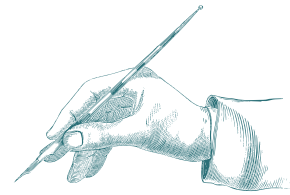

Dappere muis

Slovenië

Katarina Bertoncelj

Doel(en)

Meerdere
perspectieven

Identiteit &
herkenning

Muis Pika speelt elke dag met haar zusjes. Gisteren ging de oudste van hen, Misha, voor het eerst alleen door de donkere gang in de bijkeuken om wat kaas te pakken.

Je had moeten zien met welke bewondering Pika naar Misha keek. In haar ogen was zij de dapperste muis ter wereld. Onbevreesd!

Toen ze 's avonds ging slapen, besloot ze te dromen over haar eigen reis naar de voorraadkast...

"Ik ga alleen! Want ik ben voor niemand bang!", zei ze tegen zichzelf.

In haar dromen draagt ze de mooiste paarse jurk, want de dag dat ze alleen naar de voorraadkast gaat is geen gewone dag. Ze ziet zichzelf door een lange donkere gang lopen.

Dan deinst ze terug.

"Wacht. Dit is het huis van een grote zwarte kat!"

Pika verliest plotseling de moed. Ze stelt zich een kat voor die haar opwacht achter een grote bloempot, op jacht naar kleine muisjes, vooral die in mooie paarse jurkjes. De kat laat alle anderen passeren, maar de muisjes die mooie paarse kleren dragen, eet hij meteen op. Zomaar- hij opent zijn mond en de muis is weg!

Angst maakt Pika wakker. Als ze weer in slaap valt, droomt ze dat ze weer door de lange gang loopt, en op het moment dat die grote zwarte kat voor haar verschijnt, blijft ze begraven.

Hij kan haar aan de vloer gekleefde poten niet bewegen!

Achter de zwarte kat ziet Pika een andere kat met scherpe grote witte tanden, gevolgd door twee even verschrikkelijke, uit alle macht kwijlende exemplaren.

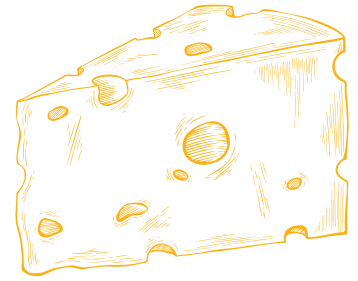
Muis Pika gilt en wordt wakker.

Hij kruipt in moederbed. Zodra Muis Muis wakker is, begint Pika: "Ammm, weet je, mam, die voorraadkast aan het einde van de eerste gang? Die grote waar ze jam, aardappelen en appels bewaren?" vraagt ze haastig.

Mama is nog steeds niet helemaal wakker: "Ja, dat weet ik. Wat is daarmee?"

"Nou, er liggen ook grote broden kaas in. Heel goede kaas. De laatste keer dat Misha wat ging halen, weet je nog?"

"Ja, dat weet ik nog" zei mam.

"Wil je zo aardig zijn om naar de voorraadkast te gaan en me wat kaas te brengen? Ik zou zelf gaan, maar de voorraadkast wordt bewaakt door zoveel grote katten, met grote witte tanden, die wachten om een muis in een paars pak in hun klauwen te krijgen. Ze zijn verschrikkelijk! Hun speeksel druipt overal en ze zijn zo groot!"

Mam glimlachte: "Mijn lieve Pika. Soms zien we dingen die er niet echt zijn. En als we iets echt willen, moeten we hard werken om het te bereiken. Alleen. Je bent groot genoeg om de kaas zelf te halen. Je bent snel, je bent slim. Zelfs als een kat echt de voorraadkast bewaakt, kun je hem makkelijk misleiden en de kaas pakken. Er zijn geen katten met grote witte tanden zoals jij beschreef. Geloof me."

Pika dacht na.

Ze is bang, maar ze wil kaas. Maar ze is ook snel, dat is waar. Ze is zo snel dat de zusjes haar niet kunnen pakken. En als de zwarte kat Misha, die langzamer is, niet heeft gevangen, zal zij dat ook niet doen.

Ze wacht op de avond, trekt zijn favoriete paarse jurk aan en gaat de donkere hal in. Ze is voorzichtig en loopt langs de rand. Plotseling ziet ze een grote zwarte schaduw op de muur.

Vastbesloten om door te zetten, vervolgt ze zo snel mogelijk haar weg door de gang. In een oogwenk staat ze voor de deur van de voorraadkamer.

Geschrokken draait ze zich om en ziet dat niemand haar volgt. Verbaasd stelt ze vast dat er geen teken is van het grote zwarte kattenmonster en dat de schaduw op de muur van de potplant is.

Hrrrskkkk... ze versnippert de kaas en loopt zelfverzekerd langzaam door de hal. Ze rent niet.

Trots op zichzelf, begint ze in de huis tuin te schreeuwen:

"Ik heb het gedaan! Ik heb het gedaaaaaaaan!!!"

